

Exoterična pisma.

Pismo III. - Ljubljana, v juliju 1922.

Dr. E. Š.

Ognjena bitja in fizično telo.

Okultnem bi lahko imenovali na-
ravoslovje metafizičnih sfer. Njegov
predmet je metafizika in sicer ne kot
transcendentna spekulacija v smislu
nemških idealistov, marveč kot inku-
tvena veda. Čeprav se okultnem ne ba-
vi s fiziko, vendar obstoja meja kra-
jina, kjer prehaja fizika v okultnem
in okultnem v fiziko. Ta meja krajina
je izročila snov moderne fizikalne ka-
mije s svojimi anodnimi, katodnimi,

röntgenovinski žarki, radijskimi emanacijami i. t. d. - Kar imenuje formalna Kemija elektrone, t. j. najmanjše žareče drobec, in katerih sestoji elektrika, to imenuje okultnem "ognjena bitja". Oultrem pravi, da so ta ognjena bitja neizrečeno mali življenjski centri, ki imajo voljo in zavest, in ki napolnjujejo in sestavljajo vsotnično sfero. V celoti so ta ognjena bitja samo odsek enega samega življenja, ki je v najvišji sferi nedeljeno in nedeljivo, ki se pa v nižjih sferah razdeli in razkroji v neštete milijarde posameznih životinj. Sedaj je tudi človeško telo irven redno kompliciran sestav kombinacij teh ognjenih bitij.

Fizično sfero bi lahko primerjali ogromni reki, sestojči iz ognjenih bitij, ki se vala in dere iz večnosti v

večnost. - Kakor se napravijo v veletoku,
kjerholi radene na pečine in globeli v
strugi, vrtinci, tako nastanejo tudi v reki
ognjenih bitij vrtinci, če radene na viš.
je organizirano in individualno voljo.

Si vrtinci so telesa, so organizmi. Tudi
naše telo je tak vrtinec. Nastal je v sled
naše intenzivne volje živeti kot posa-
merno organizirano bitje. Mi smo in
živimo v fizični sferi le v sled odpora
proti splošnemu življenjskemu toku,
katerega na gotovih točkah zadržujemo,
ga silimo, da rasteja in tvori vrtince:
naše telo. Naša eksistenca je vedni boj
proti valovom, ki butajo ob našo voljo.

- Električni tok gre neovirano, a tudi ne
oparjeno v široki řici, ko pa pride v
řarnico t.j. v zelo tesko řico, ki ga v to.
ku ovira, se řarnica razsveti: tok poi-

tane viden kot električna luč. V tej primeri je luč naše telo, žarnica je volja, tok pa so ognjena bitja.

Mi živimo le toliko časa, dokler smo sposobni življenja, ki nas obdaja, modificirati, prikrojititi na svoje potrebe, ko pa ta sposobnost jenja, ko naša volja, živet, omaga, zgine tudi vrtinec: nestaja, jajoče življenja se združi zopet z celotnim. Razumeli bomo sedaj shaltni vir, da je smrt le stopnjeno življenje. Razpadajoče telo ni mrtvo, ampak je bolj živo, kakor prej, ker se ognjena bitja nedvomno gibljejo in vibrirajo v razglasju celote. To je eden narav o življenju, lahko ga pa še motrimo z drugega stališča.

Shaltiran vli ta ognjena bitja v pozitivna in negativna, v vidajoča

in razdirajoča.

Naše telo in življenje telesa je izzar
boja teh dveh vedno si nasprotujočih
in drug drugega uničujočih (zdrav-
jučih) se ognjenih bitij; v pravi sta-
rosti in v bolerni so razdirajoča v
premoči, v zreli dobi pa sta si dve
stranki v ravnotežju.

Ni dvoma, da je med temi ognjeni-
mi bitji in med mikroorganizmi,
ki žive v naših prebavalnih organih:
v ustih, želodcu, črevesih, krvnih žilah.
Znanano je, da je naše fizično življenje
večkrat zdraveno z bakterijami, brez
katerih ne bi mogli živeti, ker omogo-
čujejo razkroj in prebavo varite hra-
ne. Vemo pa tudi, da so med temi
bakterijami cele vrste, ki so človeškemu
organizmu škodljive in skrajno ne-

varne, in da vlada med koristnimi
in škodljivimi bakterijami neprestani
boj tako, da se tam, kjer so prve moč-
ne, druge ne morejo razviti.

Veda o bakterijah, bakterijologija, in
veda o njih vplivu na človeško kri in o
reakciji človeške krvi na ta vpliv sta
dva temeljna kamna, na katerih temel-
ji novodobna medicina. Takor se fizi-
kalna kemija v svoji elektronski teo-
riji, tako se medicina v sociologiji ne-
vede in nehoti približuje skultizmu.

Vzrojena bitja sestavljajo stanice (ce-
lice) našega telesa, iz teh stanic pa so
sestavljani vsi organi in organski sis-
temi.

Anatomija nam kaže, da sestoji na-
še telo iz več organskih sistemov. Poleg
okostnjaka in prebivalnih organov

imamo se torež druge sisteme, ki se na-
hajajo drug v drugem, se medsebojno pro-
dirajoč in preplet. ioč. Imamo mišične
niti, ki ne obdajajo samo kosti, ampak
prepletajo tudi kožo, krvne žilice, drob-
vino ter tvorijo mišični sistem, lahko bi
rekli mišično telo. V njem se nahaja
in ga prepleta žilni sistem, po Kate-
nem Kroži kri, katerega bi lahko ime-
novali žilno telo in ki je veliko finej-
ši, kakor mišično telo. Neprimerno fi-
nejši, kakor obo, pa je živčni sistem,
recimo živčano telo, ki tvori nepopisno
gosto mrežo in najfinejšo tkanino, ki je
poločena v mišično ^{in žilno} telo tako, da ni ne
mišice ne žilice brez živčne niti. - če bi
se nam potrečilo preparirati vse žive,
bi dobili natančno kopijo našega telesa.
Slično kopijo bi dobili, če bi mogli

preparirati vse žilice, nekoliko manj
popolno, če bi izrezali vse male in veli,
ke mišice: dobili bi tedaj kar tri telesa,
v strukturi popolnoma različna, v ob-
liki zelo slična, ki se med seboj prodi-
rajo, prepletajo, dopolnjujejo in tvorijo
čudovito enotnost fizičnega telesa. - Ana-
logija je eden temeljnih naravnih zakon-
ov; narava se ponavlja v svojih me-
todah stvarjenja, in kakor v fizičnem
organizmu prodirajo medsebojno kar
tri telesa, tako se analogno prodirajo tu-
di metafizična telesa in napolnjujejo
fizično telo.

Indijski mistiki smatrajo fizično
telo kot največjo iluzijo: ne, kakor da
bi ga ne bilo, ampak, ker je popolnoma
drugačeno, kakor je poznamo. Naše telo
je ognjeno in žareče, ker je sestavljeno

in ognjenih žitij. Tinkakor ni tisto tež-
ko breme, tista neokretna masa, tisti
kaps meta in krvi, ki nas ovira pri
razmahu in tvorbi oklep; ne, zgoščeno,
kristalizirano življenje samo je, vari-
čeno in božanstveno; kakor je božanstvo,
ne življenje, ki valovi v vsej naravi.
Naše telo ni kletka, ki nas reklepa,
ni jeka, v kateri medlimo, in katere
nas more rešiti smrt. Ne, naše fizično
telo je najfinейše orodje, katero smo si
ustvarili tokom milijonov let, in katere-
ro popolajujemo v vsakem novem ate-
lesanju z namenom, da tudi v fizični
sferi dosežemo svoj končni cilj: spoz-
nati se kot stvaritka nebes in zemlje.
Kar nas veče, kar nas tlačí kakor mora
k tlam, nam jemlje vid in spoznanje
ni fizično telo, ^{amprak astralno telo} o katerem bomo var-

notrivali v enem prihodnjih pisem.

L. Ž:

Najplemenitejši značaj.

Neti mojster Gulerini je vprašal svo-
je mlajše: »Kateri človek je najpleme-
nitejšega značaja?»

Mlajši so ugibali, a mojster je vedno
smajeval z glavo. Naposled je rekel:
»Najplemenitejšega značaja je tisti, ki
odpušča storjene krivice, vendar ne
v mecenju, da ga ne more doseči
klevetanje mrtlih duš, marveč edino
le iz pravega in resničnega človeko-
ljubja. Takih ljudi, dragi, pa posedu-
jemo zelo malo v mnogobrojni člo-
veški družbi.»

Popotnik.

(A. M. Gypel - Praktische Mystik.)

Popotnik je romal.

Stal je na razpotju. Dolgo, dolgo se je pomišljal in - ohromel.

Ohromel je, kajti dolgo, dolgo se je pomišljal, namesto da bi delal, da bi romal.

Romaj! -

Popotnik je romal.

Primerjal je in vedno z nova primerjal in - ohromel.

Ni romal naravnost, ni štel korakov, ampak je meril vrdalje od ene ~~točke~~ do druge.

Romaj! -

Romati... Od kod...? Kam...?

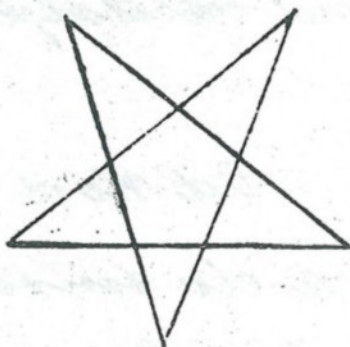
Od rojstva do smrti?

Ne, od večnosti do večnosti!

A. Z.:

Brez naslova.

Viasli, še tako podli človek, poseduje neko dobro lastnost. V vsakem, še tako odurnem obraru opazimo nekakšen vrar prikupljivosti. Viasna, še tako nizko stojeca duša, poseduje istri, co tute velike lnci, ki plapsola v usoljnosti. Brez teh istrie ni velike lnci in človek ne more biti brez člo, veka.

Udaja Cipracolalini odbor JTD v Ljubljani.
Rajništvo: Rimelka c. 18/1.